

Skuffelser — det er at give Stene for Brød. Der er navnlig et Øjemed, som der i Fjor var megen Tale om, og som ogsaa i Aar er fremhævet i Flertallets Betænkning, nemlig at vi skulle hjælpe navnlig Haandværkerne i Konkurrencen med de udygtige Haandværkere, eller som man ogsaa kalder dem, Fuskerne. De dygtige Haandværkere kunne ikke staa sig mod de udygtige, mod Fuskerne, derfor skulle de hjælpes. Det er en Tankegang, som er Mindretallet saa fuldstændig fjævn, og som vi synes i og for sig er noget fornuftstridig. Hvad den ærede Ordfører ogsaa i Dag dvælede en Del ved, og hvad der dvæles ved i Betænkningen er, at de Fortrin, som Fabrikanter have fremfor Haandværkere — om der gives saadanne Fortrin — burde stryges. Der ere vi for saa vidt enige, dog at vi ikke ville være med til at udstrække unaturlige Indskrænkninger, som nu paa hvile Haandværkerne eller visse Haandværkere, ogsaa til Fabrikanter. Det gælder f. Eks. Bestemmelsen om Læbæltet — jeg tror, det er § 30. Den ærede Formand vil maaske tillade mig som mere almindelig Betragtning at gøre gældende, at fordi man har, som det synes mig, paa ganske unaturlig Maade begrænset og indskrænket Haandværkerens Ret til at nedsætte sig i visse Distrikter af Landet, saaledes at de skulle holde sig i en vis Afstand uden for Købstæderne, hvilket man ikke hidtil har gjort med Hensyn til Fabrikanterne, ville vi ikke være med til at udvide denne Indskrænkning til ogsaa at gælde Fabrikanterne. Jeg skal senere komme nærmere tilbage hertil, naar jeg kommer til det paagældende Ændringsforslag. Heller ikke ville vi indskrænke Fabrikanternes nugældende Ret til at have flere Udsalgssteder, hvilken Ret jo ogsaa Haandværkerne have. Hvad Ubillighederne med Hensyn til Beskatningen angaar, er det efter vor Mening et Spørgsmaal for sig. Jeg skal tillade mig senere at fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere fremsatte af Flertallet under Nr. 46 og 47.

For ikke at trætte det høje Ting, skal jeg kun sige, at der med Hensyn til det Afsnit, der ligger for før Øjeblikket, altsaa §§ 1—20, er stillet en lang Række Ændringsforslag af hele Udvalget, som altsaa Mindretallet ogsaa har kunnet være med til. Jeg skal ikke gennemgaa dem. Adskillige af dem ere ikke uvæsentlige, og de ere alle Forbedringer af Lovforslaget, saa vi have med Glæde kunnet være med til dem. Imidlertid har den ærede Ordfører allerede til Dels dvælet ved dem,

saa det behøver jeg ikke. Det, som er min Opgave, er ikke vidtløftig, men lidt nærmere at motivere de Ændringsforslag, som det Mindretal, hvoraf jeg er Medlem, har stillet særlig, og jeg skal tage dem i den Orden, hvori de forekomme. Der er først et Ændringsforslag under Nr. 1. Det er naturligvis af mere formel Natur. Vi have villet have en bedre Redaktion af Bestemmelsen, og vi have navnlig villet undgaa et meget vagt Ord, nemlig Ordet „beslægtet“, der findes i Regeringsforslagets § 1, idet der staar: „Haandværks-, Fabriks-, Handels- og dermed beslægtet Næringsvirksomhed“. Et Ord som „beslægtet“ kan fortolkes, navnlig af Administrationen, paa den mest vilkaarlige Maade. Det, nærværende Lov skal dreje sig om, er Haandværks-, Fabriks- og Handelsforhold. Hvad der naturlig hører ind derunder, skal være Genstand for Loven, og saa kan man nævne specielt enkelte Arter deraf, med Hensyn til hvilke der formentlig kunde være Tvivl, men det maa man helst gøre præcist, og saaledes som det er udtrykt i Mindretallets Forslag under Nr. 1. Af Realitetsforskel mellem Mindretallets Forslag under Nr. 1 og Lovforslagets § 1 er der kun den, at vi ikke ønske, at Virksomheder som Agenturvirksomhed og Speditionsvirksomhed skulle efter et Skøn kunne gøres til bunden Næring, med andre Ord, at en Mand for at kunne være Agent og for at kunne drive en Smule Spedition paa Toldboden eller andre Steder nødvendigvis skal have Borgerskab og opfyldte Betingelserne for at kunne faa Borgerskab. Naturligvis kunne saadanne Virksomheder som Agentur- og Speditionsvirksomheder være meget store Virksomheder, det er der ingen Tvivl om, men det kan ogsaa og vil i Reglen være Virksomheder netop for Smaamanden og Virksomheder, som netop maaske den, der er forulykket i Livet, bliver nødt til at gribe til; derfor ville vi ikke kræve Borgerskab dertil. En falleret Købmand, som ikke har kunnet klare sin Gæld og ikke har kunnet faa sit Bo ekstraderet, men som kan være en meget hæderlig Mand for det og har Kone og mange Børn oven i Købet, søger at skaffe sig et hæderligt Livsophold ved at agentere lidt eller ved at være Speditør. Saa siger man til ham: Nej, det kan Du ikke, Du skal have Borgerskab, og for at faa Borgerskab skal Du have Raadighed over dit Bo foruden andre Betingelser. Eller en Mand er kommen endnu værre an, er kommen i Kollision med Straffeloven, saa at han ikke kan faa Borgerskab, men nu vil han gerne ar-